

7
Pri. 20. num. 16. 20. 21.

4

THESES QVAEDAM IVRIDICAE
DE CELEBRIORIBVS TITVLI
DE DONATIONIBVS CON-
TROVERSIIS NEC NON
QVAESTIONE
AN SIMPLEX DEPOSITIO INSTRVMENTI
DONATIONIS AEQVIPOLLEAT INSINVATIONI
PENITVS DECISA.

QVAS AVSPICIIS DIVINIS
RECTORE MAGNIFICENTISSIMO
SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO
DOMINO
FRIDERICO CHRISTIANO
MARGGRAVIO BRANDENBVRGICO BORVSSIAE
SILESIAEQVE DVCE REL. BVRRGRAVIO NORIMBERGENSI REL.

ILLVSTRIS IVRE CONSVLTORVM ORDINIS CONSENSV

PRO FACVLTATE DOCENDI

IN ALMA FRIDERICIANA RITE IMPETRANDA

PRÆSES

1768, 3

222
IOANNES BAPTISTA SIMON

IVR. VTR. ET PHIL. DOCT.

PVBELICO ERVDITORVM EXAMINI SVBMITTIT

CVM DEFENSORE RESPONDENTE

IOANNE GEORGIO DIETERICHS
RATISBONENSI.

D. FEBR. CIOIDCCCLXVIII.

ERLANGAE
LITTERIS WALTHERIANIS.

THESES QVAEDAM IVRIDICAE
DE CELEBRIORIBVS TITVLI
DE DONATIONIBVS CONTROVERSIIS

NEC NON QVAESTIONE:

AN SIMPLEX DEPOSITIO INSTRUMENTI DONA-
TIONIS AEQVIPOLLEAT INSINVATIONI?
PENITVS DECISA.

---

um nuper ad hancce Academiam accefferim
ea intentione, vt, impetrata legitime fa-
cultate docendi studiosae Iuuentuti Prae-
lectionibus institutis me vtilem praestare pos-
sim, perlectis Promotionis rite factae testimoniis, et In-

A 2

sti-

stitutionibus Processus vtriusque Supremi Iudicii Imperii, quas quidem manuscriptas exhibui, inelyta facultas iuridica in hac Alma Fridericiana petitioni gratiose annuit, ea tamen lege, vt intra tempus praefinitum secundum inelytae facultatis statuta publice disputarem, atque ita omnia agerentur legitime; Huic iussui vt obtemperarem, me quidem sensi obligatum, sed cum tamen angustia temporis, aliaque non nulla impedimenta iustae dissertationis elaborationem non permittant, sufficiant theses paucae, quas nunc ad disputandum propono.

Herculeum sane laborem in se susciperet, qui celebriores solummodo Controuersias, quibus titulus de Donationibus prae reliquis abundare videtur definire aut plane exhaurire attentaret, meum non est tantas componere lites, neque instituti ratio finit, in rebus arduis et Conatus sufficit, mihi satis superque erit dissertatiuncula hac quasdam indicare, quibusdam vero aliquantulum immorari! vt et recto ordine incedam, a minori ad maius gradum faciam, inter minoris momenti, solutionisque non perdifficiles meo Iudicio nummerare licebit primo qualis sit species acquisitionis Donatio in genere sumpta num Iuris Ciuilis! aut iuris gentium? quod postremum defendit Illust. STRYCKIUS in notis adhunctitulum. Secundo: Quid sentiendum de famosa illa Controuersia, ad quam definitio Donationis mor-

mortis causa a PAVLLO ICTO ironice data, ab Imperatore vero Inst. h. t. §. 1. allegata ansam praebuit, de qua Anonymus quidam in dissertatione: de Homeri auctoritate in Iure. Tertio: An Donationes mortis causa ad exemplum legatorum adeo redactae sint per omnia, ut nulla profus haec inter et illas inueniatur differentia, his aliisque maioris momenti ac ponderis quaestionibus penitus supersedeo, et materiam hanc aliis intactam relinquo. Excessus liberalitatis in donando iam ab ipsis iurisprudentiae incunabulis reprobatus, ac per leges restrictus saluberrimas, est, de quo Verba faciam. Neminem latebit quouis aevo peculiare quoddam vitium prae reliquis inter Mortales vigere ac dominari, nostro quidem eiusmodi pruritus donandi valde imminutus, ne dicam plane extinctus videtur, ita, ut quibusdam fere incredibile eundem olim existisse, nisi de legibus hanc ob rem saluberrime latis adhuc hodiendum constaret, vi quarum excessui liberalitatis in donando certi praescripti sunt limites, interest enim Reipublicae, ne quis re sua male utatur! recte igitur Clariss. GUNDLING donare subinde in effectu significat perdere. Huic malo medelam ferre iam olim omni studio conati, fuere Romani, hinc inde saluberrimas excogitarunt leges, quas inter alto quasi Vertice eminent Plebiscitum Authore Cincio Tribuno Plebis: ne ultra certam summam donaretur. Qua de re fusus BOEHMERI Commentarius ad legem Cinciam, ubi et aliae diffi-

A 3

cul-

cultates, quibus eiusmodi Donationes erant expōitae, recensentur, etenim constat donationem simplicem apud Romanos neque nudo pacto, neque per meram stipulationem factis tutam fuisse ac firmam, nisi traditio accesserit, et tunc primo completa erat in rebus nec Mancipi seu Prouincialibus, et post Mancipationem in rebus Mancipi. Inde ortum; Venditionem vno nummo factam esse donationem, nulla enim fieri poterat donatio, nisi sestertio interueniente. Conf. Auerani animadvers. iuris.

Gloriosissimi Antecessores Diui IUSTINIANI hanc summam ad ducentos solidos restrinxere, donec tandem Imperator speciali Constitutione in lege 35. C. h. t. extante ad quingentos solidos ampliauit atque determinauit. His breuiter praemissis indagandum Venit, vtrum Constitutio mox allegata tam firma ac, stabilis, vt nullam penitus patiatur exceptionem, minime gentium et hic locum habet tritum illud:

*Regula nulla datur, quocunque auctore feratur
Quam vel non tollit, vel saltem exceptio mollit*

Siquidem Diuus Imperator nemini liberam de rebus suis disponendi facultatem adimere, sed solummodo temeritatem in donando per saepius citatam Constitutionem coercere intendebat, sapientissime igitur certam summam sine insinuatione valere,

re, eiusdem vero excessum in sinuatione egere statuit, atque decreuit; neque ita fati superque prospectum putauit aequitati, verum et quasdam Donationes inuenit, quae penitus in sinuationem, etiam quoad excessum fieri minime desiderant, sed in se plenissimam habent firmitatem: audiamus porro desuper Imperatorem: alia insuper multa ad vberiorum exitum donationum inuenimus, quae omnia ex nostris Constitutionibus, quas super his exposuimus, colligenda sunt: quas hinc inde sparsas illust. STRYCK. ex vniuerso iure collegit, et ad nouem Casus reduxit, de quibus et hic agere haud superuacaneum duxi. Sunt autem ordine sequentes:

Primo *Donatio a Principe facta*. L. 34. pr. C. h. t.

Secundo *Donatio priuati facta Principi* Nouel. 52. C. 2.

Tertio *Donatio propter nuptias*. Nou. 119. C. 2.

Quarto *Quae a Magistratu Militum fit Militibus*. L. 36.
§. 1. C. h. t.

Quinto *Facta ad redemptionem Captiuorum*. D. L. 36.

Sexto *Remuneratoria*. L. 27. ff. h. t.

Septimo *Facta illis, quorum domus incendio vel ruina consumpta*. D. L. 36. §. 2.

Octauo *Donatio mortis causa*. L. 4. C.

Nono *Quae fit ad pias Causas*,

His

His perspectis quis adhuc Clementissimum Imperatorem arguere praesumeret libertati naturali insidias struxisse, quis non potius Eiusdem Constitutiones summa Veneratione ac obsequiosissimo deuotionis Cultu prosequetur. Aggredior nunc nouam huius tituli controuersiam, et quidem in praxi perutilem meo tempore in Cammera ventilatam, nimirum: an simplex depositio Instrumenti Donationis ad Acta aequipolleat insinuationi. Quid per simplicem Instrumenti donationis depositionem intelligatur, eruere licet ex motiuis eorum, qui stant pro affirmatiua. Hi sola hac ratione persuasi, contentique nihil aliud desiderantes defendunt insinuationem esse introductam, vt videlicet constaret Iudici de facta Donatione, exinde euincere conantur insinuationem esse meram formalitatem, minime solliciti de causae Cognitione atque confirmatione Iudiciali, eo quod non dependeat a quouis Iudice liberalitati donantis praescribere limites. Ast longe aliter se res habet, praeplacent et mihi Negantium ponderosa argumenta. Adquid Constitutio saepius memorata? si Causae cognitio et subsequens confirmatio Iudicis non essent de essentia legis, sine quibus nunquam desideratus obtineri potest effectus, sunt enim et constituunt animam legis. Multo grauiora sunt requisita ad validitatem Donationis simplicis, quorum vnico deficiente corruit totum, et donatio haud subsistit. Audiamus igitur, quaenam sint haec requisita, quatuor eorum numeran-

rantur a Praeficis et quidem. Primo: Mandatum speciale. Secundo: Iudicis et Actuarii Praesentia. Tertio: Ipsa infinuatio in Iudicio. Quarto: Causae Cognitio ac confirmatio Iudicialis. Quaeque omnia testimonio grauissimorum Virorum nituntur. Quoad primum, quem latebit in explicatione omnium illorum actuum qui in praeiudicium Mandantis vergere possunt, etiam Mandatum speciale Procuratoris requiri. Recte igitur inferitur ad validitatem Donationis simplicis propter excessum summae in Constitutione determinatae et ideo infinuatione egentis requiri Mandatum speciale.

Iudicis et Actuarii Praesentiam praetendunt **CARPZ.**
 p. 2. Const. 16. def. 16. Nro. **HARTMANN PISTOE.**
 Lib. 3. quaest. 9. N. 14. cum pluribus aliis ibi allegatis.

Quid de ipsa infinuatione in Iudicio sentiendum. **MEVIVS** p. 6. Dec. 333. se ita declarat: multum interest Donationem apud Acta scilicet iudicialiter fieri, et alias factam actis tantum insinuari, hoc non sufficit, vt coram actis facta dicatur, ad quod requiritur, vt ibi-

dem legatur et exprimat. Pro quarto denique requisito militat Auctoritas CARPZOVII def. 16. N. 9. et 10. pag. 2. Const. 16. hunc in modum differentis: ad validitatem inuocationis requiritur, vt de voluntate iudicis appareat, quod Donationem ad Acta referri voluerit, et super ista donatione conficiatur scriptura solennis Coram Iudice et quidem a tabellione seu Actuario Iudicii, idque ad Iudicis Iussum specialem. Fit enim hoc non modo, vt Magistratus sciat, sed etiam cognoscat, an rata sit habenda, id est confirmanda iudicialiter nec ne.

HAHN ad WESENB. tit. de Donationibus pag.

863.

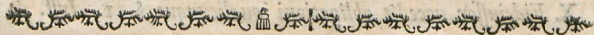
GAIL. L. 2. obseru. 39. N. 7.

Haec sunt beneuole Lector, quae de principalioribus huius tituli Controuersis differere constitui, fateor et multa longe maioraque esse omissa, ast si tempus respicias mihi in extrema Regione Versanti, necessariaque librorum copia destituito perhumaniter indul-

ge-

gere non dedignaberis, excufatione vero hac non
Contentum convincent Disputatio mea inauguralis de Co-
dicillis Lugduni Batavorum habita, nec non Proceffus in-
teger amborum fupremorum Imperii Tribunalium fub ti-
tulo Collegium elaboratorium Cammerale me
praeftanda iamdudum alibi praefitiffe.

COROLLARIA.

- I. *Quilibet praefumitur bonus, donec probetur contrarium*
Gloss. in L. omni modo, C. de inoff. testam. L. un. X.
de scrutin. in ord. fac.
- II. *Vindicta est illicita.*
- III. *Vita et fama pavè passu ambulat* l. 1. ff. de manu-
miss. vindic. l. isti. ff. quod met. caus. l. reprehendenda C.
de instit. et substit.
- IV. *Vim vi repellere licet.* l. 4. ff. ad L. Aquil. l. 1. C.
unde vi, l. 1. ff. de vi et vi arm.
- V. *Res tantum valet, quantum vendi potest* l. si servus ff.
de cond. furt. l. 1. ff. ad Scr. Treb.

- VI. *Pacta sunt seruanda*, l. i. ff. de pact.
- VII. *Qui non habet in aere, luat in corpore* l. pen. ff. de in ius voc.
- VIII. *Negantis per rerum naturam nulla est probatio* l. 2. 4. et 7. de probat. l. 23. C. eod.
- IX. *Digniores vinculis publicis contineri non debent* l. 3. §. 16. ff. de susp. tut.
- X. *Fideiussor accedit obligationi qualicunque* §. 1. Inst. de fideiuss.
- XI. *Subditi in causis principum suorum non sunt idonei testes* l. 5. C. de testib.
- XII. *Seruitus etiam pro pretio soluto acquiritur*, l. 44. §. f. ff. Legat. I.

ULB Halle 3
007 368 429

v. 78

THESES QVAEDAM IVRIDICAE
 DE CELEBRIORIBVS TITVLI
 DE DONATIONIBVS CON-
 TROVERSIIS NEC NON
 QVAESTIONE
 AN SIMPLEX DEPOSITIO INSTRVMENTI
 DONATIONIS AEQVIPOLLEAT INSINVATIONI
 PENITVS DECISA.

QVAS AVSPICIIS DIVINIS
 RECTORE MAGNIFICENTISSIMO
 SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO

DOMINO
 FRIDERICO CHRISTIANO
 MARGGRAVIO BRANDENBVRGICO BORVSSIAE
 SILESIAEQVE DVCE REL. BVRGGRAVIO NORIMBERGENSI REL.

ILLVSTRIS IVRE CONSVLTORVM ORDINIS CONSENSV
 PRO FACVLTA TE DOCENDI
 IN ALMA FRIDERICIANA RITE IMPETRANDA
 PRAESES

IOANNES BAPTISTA SIMON

IVR. VTR. ET PHIL. DOCT.
 PVBLICO ERVDITORVM EXAMINI SVBMITTIT
 CVM DEFENSORE RESPONDENTE

IOANNE GEORGIO DIETERICHS
 RATISBONENSI.

D. FEBR. CIOIDCCCLXVIII.

ERLANGAE
 LITTERIS WALTHERIANIS.

